

**НАЦІОНАЛЬНА КОМІСІЯ
З ЦІННИХ ПАПЕРІВ
ТА ФОНДОВОГО РИНКУ**

вул. Московська, 8, корп. 30
м. Київ-601, 01010, Україна
тел.: (044) 254-23-31
факс: (044) 254-23-31

Україна

**NATIONAL SECURITIES
AND STOCK MARKET
COMMISSION**

Building 30, 8, Moskovska St.,
Kyiv-601, 01010, Ukraine
phone: (044) 254-25-70
fax: (044) 254-25-70

02.04.13 № 12/03/61/22

На № _____

ПАТ «Фондова біржа «Перспектива»

49000, м. Дніпропетровськ, вул. Леніна,
30.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку (далі – Комісія) на лист від 21.02.2013 № 13/02/21 – 01 повідомляє наступне.

Як вбачається зі статей 12 та 30 Закону України «Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди)», корпоративним інвестиційним фондам та компаніям з управління активами забороняється залучати позику або кредит в обсязі більш як 10 відсотків вартості чистих активів ІСІ.

При цьому, питання віднесення операцій РЕПО до кредитних операцій в межах діючого законодавства містить певні розбіжності відповідно до специфіки законодавчого регулювання діяльності різних категорій інвесторів.

Частиною 1 статті 1054 Цивільного кодексу України встановлено, що за кредитним договором банк або інша фінансова установа (кредитодавець) зобов'язується надати грошові кошти (кредит) позичальникові у розмірі та на умовах, встановлених договором, а позичальник зобов'язується повернути кредит та сплатити проценти.

Відповідно до пункту 14.1.167. статті 14 Податкового кодексу України операція РЕПО - операція купівлі (продажу) цінних паперів із зобов'язанням зворотного їх продажу (купівлі) через визначений строк за заздалегідь обумовленою ціною, що здійснюється на основі єдиного договору РЕПО.

Тобто, предметом кредитного договору є зобов'язання надати та повернути грошові кошти, а предметом договору РЕПО – зобов'язання щодо передачі у власність цінних паперів.

Таким чином, законодавство України не ототожнює договір РЕПО та кредитний договір.

Поряд з цим, правовідносини, що оформлюються договорами РЕПО можна віднести до більш широкої групи правочинів на зворотній основі – кредит, оренда, позика, депозит, зворотній лізинг.

Таким чином, договір РЕПО, що оформлює домовленість сторін щодо продажу та зворотної купівлі цінних паперів, не визначається діючим законодавством як кредитний договір.

Враховуючи викладене, діюче законодавство не містить заборони щодо здійснення інститутами спільного інвестування правочинів, що оформлені договором РЕПО.

Щодо питання віднесення операцій РЕПО для банків з метою ведення банківського (бухгалтерського) обліку до кредитних операцій зазначаємо наступне.

З огляду на специфіку регулювання діяльності банків, більш доцільно звернутися з цього питання до Національного банку України, який виступає регулятором банків, в тому числі в контексті встановлення вимог до бухгалтерського обліку, а також порядку проведення операцій з державними цінними паперами.

Цей лист стосується виключно суб'єкта звернення та не є офіційним роз'ясненням Комісії.

Член Комісії

О. Тарасенко